

Statens Tjenestemænd gældende Regler om Pension, Efterløn, Enkepension og Børneunderstøttelse ogsaa finder Anvendelse paa dem.

Organisterne lønnes nu i København af Kirken, eventuelt gennem Kirkeligningen, og med Betaling for kirkelige Handlinger. Paa Frederiksberg har Organisterne ingen Løn af Kirken men i Stedet for Andel i Højtidsofferet. Da det nu ved Lønningslov for Folkekirkens Tjenestemænd udenfor København og Frederiksberg af 4. Oktober f. A. er fastsat, at Organisterne skal lønnes af Menighedsligningen, bør en tilsvarende Ordning indføres for København og Frederiksberg.

4. Kirkekor.

Der kan formentlig ikke træffes Bestemmelse om, hvor stort et Kirkekor hver enkelt Kirke skal have. Kirkens Størrelse og Tradition maa her have Betydning, og det fornødne fastsættes af Overtilsynet. Men da man i Lighed med, hvad der ved Lønningslov af 4. Oktober f. A., § 34, er fastsat udenfor København og Frederiksberg, maa finde det rigtigt, at Udgiften til Kirkesangen afholdes af Menighedsligningen, har man fundet det nødvendigt at fastsætte en Grænse for, hvormange Medlemmer af Kirkekoret der kan lønnes paa denne Maade, hvilket man har ment at kunne gøre efter Hensynet til, i hvilken Lønningsklasse Organiststillingen ved Kirken er sat.

Det maa anses for rigtigt, at Kirkebestyrelsen antager Medlemmerne af Kirkekoret, idet der her vil være andre Hensyn at tage end til Stemmens Brugbarhed, men Organisten (Kantoren) maa dog have Lejlighed til at gøre Indstilling.

Man finder det rigtigt, at der ved et Regulativ fastsættes Bestemmelser for Kirkekorenes Tjeneste saavel som for Medlemmernes Forpligtelser i Kirken og under Gudstjenesten.

Med Hensyn til Ordningen af Tjenesten med 2 faste ugentlige Tjenestedage foruden Søndagen henvises til Bemærkningerne foran om Organister.

Kirkekorenes Medlemmer har nu gennemsnitlig 338 Kr. Denne Løn maa anses for at være for lav. Til de foreslaaede Honorarer af fra 8—1500 Kr. efter Arbejdets Omfang, vil endnu komme Indtægt ved Sang ved særlige Lejligheder, ligesom Kirkekorenes Medlemmer vil have fortrinsvis Lejlighed til at tjene ved Sang paa Kirkegaarden.

Andre Funktionærer.

For de øvrige ved Kirkerne ansatte Medhjælpere (Kirkekoner, Bælgetrædere m. m.) har man ikke ment at kunne foreslaa ensartede Lønningsbestemmelser, da Stillingerne er saa forskellige.

Man har dog ment, at der bør fastsættes et Regulativ for hver enkelts Arbejde, og har fremhævet, at der ved Lønnens Fastsættelse maa tages Hensyn til den almindelige Løn for lignende Arbejde andetsteds. Det kan ikke nægtes, at der findes Medhjælpere ved Kirker, hvis Løn ikke er passende, og dette Forhold kan Kirken ikke forsvare. Ligesom dette vel skyldes, at Kirkerne har ønsket at ligge Kirkeligningen saa lidt til Byrde som muligt, saaledes gaar man ud fra, at det vil være tilstrækkeligt at henlede Opmærksomheden paa dette Forhold, idet det maa forventes, at Kirkebestyrelserne selv vil drage Omsorg for en retfærdig Ordning paa dette Punkt.

Med Hensyn til Midlernes Tilvejebringelse henvises til de foran ved hver enkelt Gruppe af Tjenestemænd gjorte Bemærkninger.

Man skal kun her paapege, at naar Offer og Akcidenser afløses, vil der ikke være stor Forskel paa, om en Udgift afholdes af Kirken (Kirkeligningen) eller af Menighedsligningen, idet Midlerne paalignes den samme Kreds. Kun forsaavidt Udgifterne til Kirkens Drift har været afholdt af en Institution, saaledes som for de det køben-